Rok I. Warszawa, dnia 10 (22 października) 1898 r. № 4.

TYGODNIK SZACHOWY

WYCHODZI W KAŻDĄ SOBOTĘ.

WARUNKI PRENUMERATY:
rocznie wraz z przesyłką Rb 4 —
półrocznie „ „ „ 2 —
kwartalnie „ „ „ 1 —

Adres Redakcji: **Warszawa, Nowy-Świat 26.**

Życie szachowe

w Warszawie.

Pomiędzy zakładami, w których szachy są uprawiane, najpierwsze miejsce zajmuje cukiernia p. Nowickiego na rogu Alei Jerozolimskiej i ulicy Brackiej. Sam właściciel cukierni, p. Nowicki, jest jednym z gorliwszych graczy szachowych i zarazem szczerze tę grę u nas popiera. Szachistom oddano tam duży ładny salon z niszą, kilkanaście stolików i blizko tyleż kompletów do gry. Kamienną posadzkę wyściela linoleum. W lecie drzwi oszklone prowadzą na werendę obszerną, gdzie niejeden amator siada przy oknie, i stamtąd, przez szybę przygląda się partji prowadzonej na najbliższym stoliku. Zabawnie to nieraz wygląda, jak taki „galernik" uśmiechem, zmarszczeniem brwi, gestykulacją objawia swój żywy udział w losach bezkrwawej walki.

Wieczorami w cukierni gromadzi się się niekiedy półsetka z górą szachistów. Jak wszędzie tak i tu są grupy szachistów, którzy mają swych stałych partnerów. Bywalcy wiedzą, że o takiej to porze zastaną z pewnością p. X. grającego z panem Y. pana Q., grającego z panem N. i t. d. Są tacy, którzy grywają tylko na równo; są też amatorowie, którzy najchętniej grywają na *fory*, są wreszcie stali „galernicy", a między nimi kilku wzorowo dyskretnych i spokojnych. Z pomiędzy pierwszorzędnych warszawskich szachistów najczęstszymi gośćmi tej cukierni są: p. Popławski, biegły teoretyk i wyborny praktyk, mający zwyczaj, w grze z przeciwnikami słabszymi, otwierać swą partję, używając posunięć mniej poprawnych, żeby później mozolnie grę wyrównać i—o ile się da—uzyskać przewagę: tu bywa dosyć często p. Taubenhaus, kierownik działu szachowego w „Tygodniku Ilustrowanym". Profesor Askenazy, świetny pisarz—historyk, a zarazem szachista pomysłowy i oryginalny, w czasie swej bytności w Warszawie nie zaniedbuje rozegrać tu kilku partji; dalej wymienimy p. Sypniewskiego, niedawno osiadłego w kraju, autora zadań pomieszczanych dawniej w czasopismach zagranicznych; pp. Miłkowskiego, Sobieszczańskiego, Kopczyńskiego, którzy zbierali wawrzyny na warszawskich turniejach i wszystkich prawie uczestników turnieju szachowego; p. Langlebena, w czasie wędrówki po Europie i Ameryce nawykłego dawać duże *fory* i szczęśliwie wychodzącego z zapasów.

Z żalem zaznaczyć należy ubytek dobrego praktyka, w naszym światku szachowym znanego pod pseudonimem Bowicza, któremu lekarze wzbronili grywać w szachy. Do rzadszych gości należy p. Marcin Winawer, autor wielu zadań, pomieszczanych w tutejszych czasopismach i nagradzanych na tutejszych konkursach. Jeszcze rzadziej zjawia się p. Płoński (pseudonim), celujący głębokiemi pomysłami zarówno w grze swojej, jak i w końcówkach swego układu, wielokrotnie nagradzany za rozwiązania zadań premjowych w czasopismach zagranicznych.

Niestety, zabrakło między nami ś. p. Aleksandra Kotarbińskiego, stałego niegdyś gościa cukierni p. Nowickiego, w czasach, kiedy istniała na rogu Alei i Nowego Światu, gdzie szachiści mieli dwa pokoiki dla siebie. Ś. p. Aleksander zostawił po sobie wspo-

mnienie człowieka nieskazitelnej zacności, i zarazem partnera odznaczającego się niezmąconą nigdy pogodą umysłu. Czasopisma tutejsze poświęciły Mu wspomnienia nader sympatyczne. W tej samej rubryce kroniki żałobnej zapisać należy znane nazwisko dobrego niegdyś szachisty i—co nieskończenie ważniejsze--bardzo dobrego człowieka ś. p. Augusta Grodzickiego, nieodżałowanego ś. p. Erazma Nowakowskiego, prof. konserwatorjum muzycznego, a także ś. p. Jana Kleczyńskiego, profesora w temże konserwatorjum, redaktora działu muzycznego w „Echu muzycznem", kierownika działu szachowego w „Tygodniku Illustrowanym". Obaj ostatnio wymienieni szachiści grywali jeszcze w cukierni za czasów jej poprzedniego funkcjonowania na rogu Nowego Światu i Alei. Sukcesor zdolności szachowych ś. p. Ojca swego i również kierownik czasowy szachów w „Tyg. Illustr.", młody p. Jan Kleczyński, przed wyjazdem swym z Warszawy, należał także do stałych partnerów, grywających w tym zakładzie w dawnej i nowej jego siedzibie.

Z dawnych bojowników szachowych, nawiedzających niegdyś cukiernię na rogu Nowego Światu i Alei Jerozolimskiej, nasuwają się wspomnienia już nieżyjących: Wincentego Niewiadomskiego, popularyzatora nauk przyrodniczych, tłomacza Brehma, ozaz Szczawińskiego, znanego z twardej gry, uczestnika drugiego szachowego turnieju.

Wielu też bywa tu gości po za Warszawskich, którzy, przyjeżdzając czasowo do naszego miasta, nie zaniedbują odwiedzić swych szachowych znajomych w miejscu wspólnych zebrań. Zpomiędzy nich wymienimy p. Mirkulewicza, dobrego szachistę, ale szczególniej gruntownego znawcę gry w warcaby, autora wielu zadań warcabowych, zdobiących obecnie łamy naszego pisma.

d. c. n.

Angielska

partja skoczkowa

(dalszy ciąg)

a

8) ..... Lf8—d6?

uważa *„Handbuch"* słusznie jako słabe. Warjant jednakże tam podany (9 Lc4—b5, c6×b5; 10) Da4×e4†), musi być koniecznie zastąpiony przez inny, lepszy. Bilguerowski prowadzi bowiem wprost do przegranej, jak to wykazała wzorowo grana partja między pp. Popławskim i Płońskim w Warszawie 1895 r.: 9) Lc4—b5, Sg8—e7! 10) Da4×e4, f7—f5; 11) De4—f3, c6×b5; 12) Df3×a8, c7—c6; 13) a2—a4, f5—f4! 14) f2—f3, b5—b4; 15) c3×b4, 0—0; 16) b4—b5 Ld6—c5†; 17) Kgi—h1, Lc8—b7; 18) b5×c6, Lb7×c6 i czarne wygrały. Białe według mego zdania mogą grać silniej:

9) Wf1—e1! Sg8—f6

9) ....., f7—f5? 10) Lc4×g8, Wh8×g8; 11) d2—d3.

10) d2—d3 0—0
11) d3×e4 Dd7—g4!
12) Lc4—e2! .....

Najlepiej! Jeżeli 12) Da4—c2, to Dg4—h5; 13) g2—g3 (na h2—h3 następuje poświęcenie laufra) Sf6—g4. 14) f2—f3, Ld6—c5† i czarne wygrywają.

12) ..... Dg4—h4
13) g2—g3 Dh4×e4
14) Da4×e4 Sf6×e4

15) Le2—f3 i białe piona zyskać muszą.

ad C.) Bardzo szczegółową analizę obrony Steinitzowskiej (4...., f7—f6) ogłosiłem w r. 1894 w „D. Schztg", dlatego nie będę się nią tu dalej zajmować. Dla całości odrazu nadmieniam jedynie, że warjantem dla czarnych najkorzystniejszym jest:

5)	Lf1—b5	Sg8—e7
6)	e4×d5	Dd8×d5
7)	d2—d4!*)	e5×d4
8)	c3×d4	Lc8—d7!
9)	Sb1—c3	Dd5—h5!
10)	Lc1—e3	0—0—0
11)	0—0	a7—a6
12)	Lb5—e2	Se7—d5
13)	Wf1—c1	Sd5—b6
14)	Da4—b3 (lub d1)	

Białe stoją nieznacznie tylko lepiej.

---

*) Analizę obrony Steinitzowskiej przesłałem w sierpniu 1893 r. redakcji „D. Schztg", a ta oddała moją pracę do ocenienia v. Bardelebenowi. Tenże wiedział zatem, że posunięcie 7) d2—d4! było po raz pierwszy przeze mnie podane i polecone, pomimo tego w dziele „Lehrbuch des Schachspiels" wydanem w r. 1894, nic uczynił o tem najmniejszej wzmianki, co robi wrażenie, jakoby na 7) d2—d4 zwracali uwagę dopiero autorzy podręcznika.

d. c. n.

Ignacy Popiel (*Lwów*)

Partja № 7.

Grana na turnieju wiedeńskim w d. 8 lipca 1898 r.

Nieprzyjęty gambit damy

	G. Maroczy.	**E. Schiffers.**
	Białe	Czarne
1)	**d2—d4**	**d7—d5**
2)	**c2—c4**	**e7—e6**
3)	Sb1—c3	Sg8—f6
4)	Lc1—g5	Lf8—e7
5)	Sg1—f3	0—0
6)	e2—e3	Sb8—d7
7)	Wa1—c1	b7—b6
8)	c4×d5	e6×d5
9)	Lf1—d3	Lc8—b7
10)	0—0	c7—c5
11)	Ld3—b1	Wf8—e8!
12)	Sf3—e5	Sd7—f8
13)	f2—f4!	Sf6—e4?

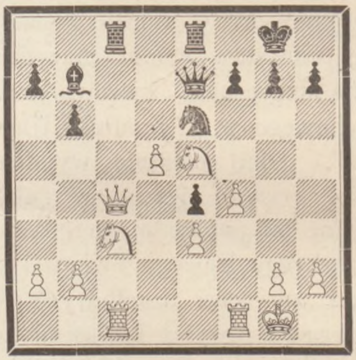
Lepiej było; 13..... Sf6—d7, aby następnie zagrać f7—f6.

14)	Lb1×e4!	d5×e4
15)	Dd1—b3	Sf8—e6
16)	Lg5×e7	Dd8×e7
17)	d4—d5	c5—c4

Czarne poświęcają piona, aby zrobić miejsce dla swego Skoczka. Gdyby go cofnęły na d8, miałby skrępowaną grę; gdyby zaś postawiły go na c7, groził mu dalej pieszek d5, oczywiście poparty uprzednio przez Wieżę na d1.

18)	Db3×c4	Wa8—c8

Lepiej byłoby 18) ..... Se6—c5 z groźbą Lb7—a6. Posunięcie w tekście umożliwia piękną kombinację białych.

19)	d5×e6!	Wc8×c4
20)	e6×f7†	Kg8—f8

W razie 20 .... De7×f7 nastąpiłoby Se5×f7, Kg8×f7; 22) Sc3—b5, Wc4×c1; 23) Wf1×c1, We8—e7; 24) Sb5×a7 i białe wygrałyby przewagą pieszków

21)	f7×e8(D)†	Kf8×e8
22)	Se5×c4	Lb7—a6

Na 22 ...., Dc7—c5 nastąpiłoby 23) Sc3—b5, Ke8—f8; Sb5—d4.

23)	Sc3×e4	Ke8—f8
24)	Sc4—d6	h7—h6

Czarne nie mogły grać Ka6×f1 z powodu groźby Wc1—c8†.

25)	f4—f5	De7—e5
26)	f5—f6	g7—g5
27)	Wc1—c7	De5—d5
28)	Wf1—c1	Kf7—g8
29)	Wc7—g7†	Kg8—f8
30)	Wg7—e7	Kf8—g8
31)	f6—f7†	Kg8—g7
32)	We7—e8	*czarne się poddały*

„Tidsskrift for Skak".

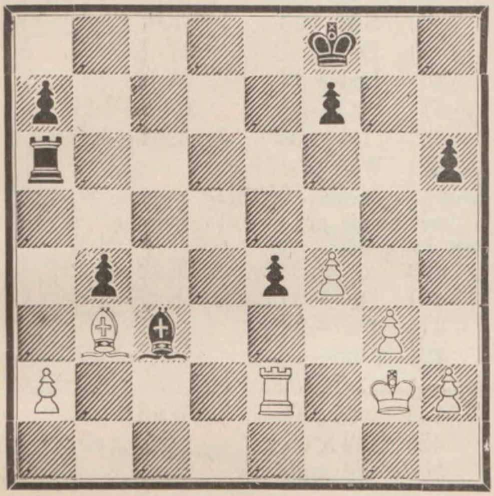
Partja korespondencyjna.

Wiedeń — **Petersburg**

(Patrz № 2 „Tygodnika").

33) ..... Wd4—e4 (15/X-98)
34) We3×e4(16/X-98); f5×e4 (17/X-98)

Czarne (8).

Białe (7)

Pozycja po 34 posunięciu czarnych.

Partja № 8.

Grana niedawno w Warszawie.

Gambit laufrowy

	p. L.	p. K.
	Białe	Czarne
1)	**e2—e4**	**e7—e5**
2)	**f2—f4**	**e5×f4**
3)	**Lf1—c4**	d7—d5
4)	Lc4×d5	Dd8—h4†
5)	Ke1—f1	g7—g5
6)	Sb1—c3	Lf8—g7
7)	Sg1—f3	Dh4—h5
8)	d2—d4	Sg8—e7
9)	Ld5—c4	

Należało grać h2—h4 i dopiero potem odejść laufrem.

9)	.....	g5—g4
10)	Sf3—e1	Sb8—c6
11)	Sc3—b5	0—0
12)	Sb5×c7	Lg7×d4

Czarne poświęcają wieżę, ale rozwijają się bardzo energicznie.

13)	Sc7×a8	f4—f3
14)	Sa8—c7	f3×g2†
15)	Se1×g2	Kg8—h8
16)	c2—c3	Ld4—b6
17)	Sc7—d5	Se7×d5
18)	Lc4×d5	f7—f5
19)	e4—e5	f5—f4
20)	Ld5×c6	b7×c6
21)	Dd1—d6	Kh8—g8
22)	Lc1×f4	Dh5—h3
23)	Dd6—d2	Dh3—f3†
24)	Kf1—e1	Lc8—a6

białe się poddały

Partja № 9.

Grana w klubie szachowym w Buffalo między pp. W. S. Wilsonem i S. A. Langlebenem z Warszawy.

Partja pionów damy.

	p. Wilson	p. Langleben
	Białe	Czarne
1)	Sg1—f3	d7—d5
2)	d2—d4	Lc8—f5
3)	e2—e3	Sg8—f6
4)	c2—c4	e7—e6
5)	Sb1—c3	Sb8—c6
6)	a2—a3	a7—a6
[illegible]	[illegible]	[illegible]

Czarne obawiały się 7) c4×d5 8) Lf1—b5 i 9) Sf3—e5.

7)	b2—b4	d5×c4
8)	Lf1×c4	b7—b5
9)	Lc4—e2	Lf8—d6
10)	Sf3—h4	Lf5—g6
11)	Le2—f3	Dd8—d7
12)	e3—e4	e6—e5
13)	d4—d5	Sc6—d4
14)	Sh4×g6	Sd4×f3†
15)	Dd1×f3	f7×g6
16)	Lc1—b2	0—0
17)	0—0	

Przeoczenie, które gubi partję białych. Należało grać Df3—d3.

17)	.....	Sf6×d5
18)	Df3—g3	Sd5—f4

Czarny Skoczek zajmuje wyborne stanowisko.

19) Wa1—d1 Dd7—e7
20) Wd1—d2

Wrazie 20) Sc3—d5, nastąpiłoby 20.... Sf4—e2+ i 21 Se2×g3+

20) .... c7—c6
21) Wf1—d1 Wa8—d8
22) f2—f3

Posunięcie to otwiera przekątną laufrowi czarnemu, trudno je tedy za dobre poczytywać.

22) .... Ld6—c7
23) Dg3—f2 De7—g5
24) Kg1—h1

Groziło Sf4—h3+

24) ..... Wd8×d2
25) Wd1×d2 Wf8—b8
26) Wd2—d7

Odejście wieży z linji zagrożonych jest nieszczęśliwe.

26) ..... Lc7—b6
27) Df2—d2 Lb6—e3
28) Dd2—c2

Dama biała oczywiście nie może bić laufra wobec groźby 21) ..... Dg5×f2+ i mat.

28) .... Sf4—h3?

Czarne przyszedłszy w 17-em posunięciu do ataku, prowadzą go energicznie; ostatnie wszakże posunięcie jest słabsze: zmusza ono białego skoczka do zajęcia najodpowiedniejszego dla siebie stanowiska i do otwarcia swej damy i laufra. Drobny ten usterek nie ratuje wszakże białej partji.

29) Sc3—d1 Le3—b6
30) Dc2×c6 Sh3—f4
31) Dc6—c2 h7—h6
32) Lb2—c1 Dg5—h4
33) Dc2—d2 Wb8—c8

z groźbą wzięcia laufra na c1 i mata na d1.

34) Sd1—e3 Lb6×e3
35) Dd2×e3 Wc8—c2
36) Lc1—d2 Wc2—b2
37) g2—g3 Wb2—b1+
38) Ld2—c1 Dh4—h3
39) Wd7×g7+

Czarne już powinny się były poddać; wysiłki dla przedłużenia gry o kilka posunięć są poprostu śmieszne.

39) ..... Kg8×g7
40) De3—a7+ Kg7—f6
41) Da7—b6+ Sf4—e6
42) Db6—g1 Wb1—b3
43) Dg1—d1 Se6—d4
44) f3—f4 Wb3×g3
45) f4×e5+ Kf6×e5

białe się poddały

Wiadomości szachowe.

× Chodzą pogłoski, że Dr. Tarrasch, zwycięzca w turnieju wiedeńskim, zarzeka się przyjmowania nadal udziału w turniejach szachowych; również donoszą gazety Kanadyjskie, że Dr. Tarrasch wyzwał Laskera na *match* ze stawką po 1000 Ł. ze strony każdej i o tytuł mistrza wszechświatowego.

× Janowski ma grać matcha z Showalterem. Stawka wynosić ma od 500 do 750 dollarów. Matsch odbyć się ma w New-Yorku, w Man-, hattan Chess klubie w listopadzie lub grudniu r. b.

× „British Chess Magazine" powiadamia, iż w roku przyszłym projektowane jest urządzenie w Londynie, w British Chess Klubie, międzynarodowego turnieju szachowego. W tym celu prezes brytańskiego związku szachowego Georg Newnes złożył 200 Ł, Kapt. Beaumont—50 i prezes Hanstings'kiego klubu szachowego, Horace Champan—25 Ł. Niezbędną dla nagród kwotę 1000 Ł. (około10000 rb.), pokryją składki.

Konkursy zadań.

× **„British Chess Magazine"** ogłasza konkurs czterochodówek z czterema nagrodami: 2, 1½, 1 i ½ funt. szterl. Nie więcej jak 3 zadania od jednego autora nadsyłać należy pod adresem: Br. Ch. M. 89 Brudenell Road, Leeds, England. Termin dla Europy 30 listopada, dla innych części świata 31 grudnia r. b.

× **„Sydney Morning Herald"** ogłasza czwarty swój konkurs dwuchodówek. Zadania najpóźniej do 1 grudnia r. b. nadsyłać należy pod adresem: Sydn. Morn. Her., Sydney, New South Walel, Australia.

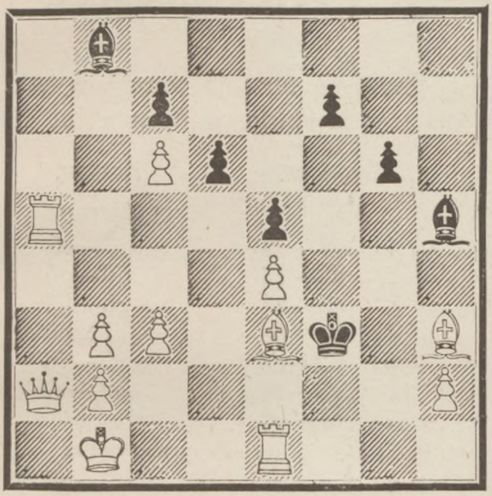
Uwaga. Ponieważ rozwiązania zadań często bywają nam nadsyłane z pewnymi brakami, przeto w konkursie takie rozwiązania oznaczać będziemy połową należnych za nie punktów.

× *P. D. Prz.* Dwuchodówka robi wrażenie zadania mało opracowanego, gdyż tak ciężka figura, jak wieża, odgrywa bardzo małą rolę, i psuje zadanie pod względem estetycznym.

× *P. J. Maychrz.* Radzimy Sz. panu przestudjować „Teorję zadań szachowych" przez Żabińskiego, a potem wziąć się do samodzielnej kompozycji.

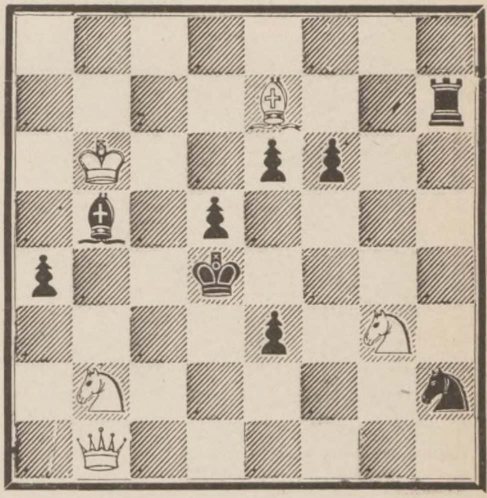
ZADANIA.

17. J. Salminger z Monachjum
I nagroda na konkursie „Tägliche Rundschau"

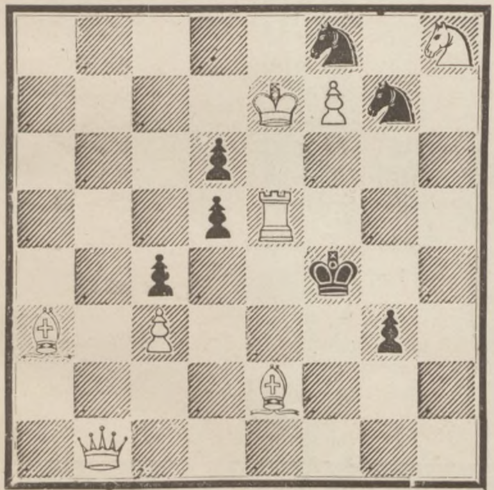
Mat za 4 posunięciem.

18. K. Kondelik z Pragi Czeskiej
III nagroda na konkursie „Brighton Society"

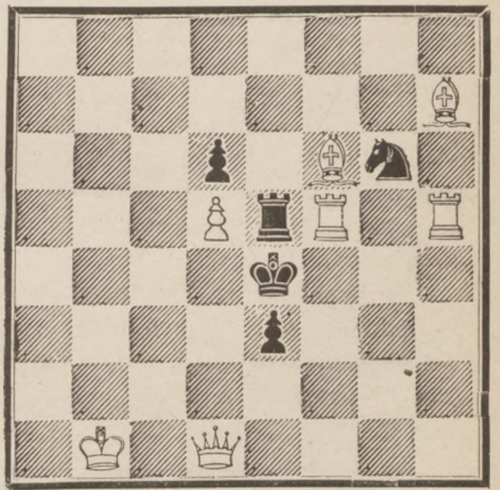
Mat za 3 posunięciem.

19. K. Grabowski z Warszawy
oryginalne

Mat za 2 posunięciem.

20. W. Gleave z Londynu
III nagroda na konkursie „Brighton Society".

Mat za 2 posunięciem.

Referent działu szachowego

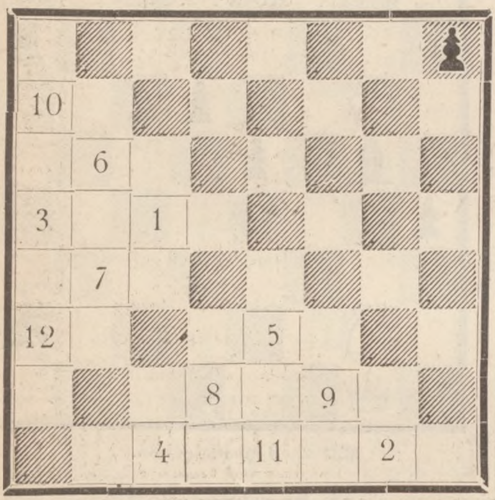
K. Grabowski.

Warcaby.

ZADANIE N. 4.

nadesłane przez p. **Mirkulewicza.**

Czarne. (1).

Białe (12)

Numery oznaczają kamienie białe; należy poddać czarnemu do bicia wszystkie dwanaście kamieni białych, przy zachowaniu porządku kolejnych numerów.

Zadanie to, czwarte z rzędu, zakańcza cykl zadań warcabowych, za rozwiązanie których przeznaczoną została nagroda: grupa terrakotowa „**Powrót z Ziemi**".

Przypominamy, iż rozwiązania wszystkich czterech zadań powinny być nadesłane redakcji, najpóźniej do dnia 15 listopada r. b.

№ 1 Partja środkowa

grana na turnieju warcabowym w Moskwie, w lipcu r. b.

Owodow. — **Kaulen.**

Białe — Czarne.

1) c3—d4 — d6—c5
2) d2—c3 — f6—g5
3) c3—b4 — g5—h4
4) b4×d6 — e7×c5
5) b2—c3 — g7—f6
6) g3—f4 — h8—g7
7) c1—b2

gdyby 7) c3—b4, to białe przegrywają.

7) ..... — f6—g5

gdyby d8—c7, to czarne przegrywają.

8) h2—g3 — c7—d6
9) c3—b4 — b6—a5
10) d4×b6 — a7×c5
11) e3—d4 — g5×e3
12) d4×b6 — a5×c3
13) f2×d4 — c3×e5
14) b6—a7 — h4×f2
15) e1×g3 — h6—g5
16) b2—c3 — d8—c7
17) g3—h4 — g5—f4

białe się poddały

„*Szaszki*"

Redaktor i Wydawca **W. Dzierzbicki**

Дозволено Цензурою. Варшава 10 Октября 1898 г.

Drukarnia **L. Szyller i Syn,** Warszawa, Nowy Świat 16.